

ROZSUDEK SOUDU (druhého rozšířeného senátu)

14. listopadu 2006 *

Ve věci T-138/02,

Nanjing Metalink International Co. Ltd, se sídlem v Nanjing (Čína), zastoupená
P. Waerem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené S. Marquardtem, jako zmocněncem, ve spolupráci
s G. Berrischem, advokátem,

žalované,

podporované

Komisi Evropských společenství, zastoupenou T. Scharfem a S. Meany, jako
zmocněnci,

vedlejší účastníci,

* Jednací jazyk: angličtina.

jejímž předmětem je zrušení článku 1 nařízení Rady (ES) č. 215/2002 ze dne 28. ledna 2002 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu feromolybdenu pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 35, s. 1; Zvl. vyd. 11/40, s. 360), kterým se ukládá antidumpingové clo z dovozu feromolybdenu pocházejícího z výroby žalobkyně,

**SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
(druhý rozšířený senát),**

ve složení J. Pirrung, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová a S. Papasavvas,
soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. listopadu 2004,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Článek 2 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45, dále jen „základní nařízení“), je nazván „Stanovení dumpingu“.

- 2 Pro účely stanovení dumpingu článek 2 základního nařízení ve svých odstavcích 1 až 6 stanoví obecná pravidla týkající se metody určení tzv. „běžné hodnoty“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 základního nařízení.

- 3 Článek 2 odst. 7 základního nařízení stanoví zvláštní pravidlo týkající se metody určení této běžné hodnoty pro dovozy ze zemí bez tržního hospodářství. Písmeno a) tohoto ustanovení pozměněné nařízením Rady (ES) č. 905/98 ze dne 27. dubna 1998 (Úř. věst. L 128, s. 18; Zvl. vyd. 11/10, s. 111) a nařízením Rady (ES) č. 2238/2000 ze dne 9. října 2000 (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 11/10, s. 116) mělo v době zahájení řízení, jež vedlo k přijetí nařízení napadeného v projednávané věci, následující znění:

„V případě dovozů ze zemí bez tržního hospodářství se běžná hodnota určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Společenství, nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě [...]“

- 4 Ustanovení čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení obsahuje výjimku ve vztahu k ustanovení odst. 7 písm. a) téhož nařízení. Toto ustanovení stanoví:

„b) V rámci antidumpingového šetření dovozů z [...] Čínské lidové republiky [...] se běžná hodnota určí podle odstavců 1 až 6 [článku 2 základního nařízení], pokud se prokáže na základě řádně odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců,

na něž se vztahuje šetření, a v souladu s kritérii a postupy uvedenými v písmenu c), že [...] převažují pro výrobce nebo více výrobců podmínky tržního hospodářství. V opačném případě se použije písmeno a).

c) Žádost podle [odstavce 7] písmene b) musí být podána písemnou formou a musí být doložena dostačujícími důkazy o tom, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, tzn. jsou-li splněna následující kritéria:

— společnosti rozhodují o ceně, nákladech a o vstupech, včetně např. surovin, nákladů na technologie a pracovní síly, výroby, prodeje a investic na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku a bez zásadních zásahů státu v této záležitosti; přitom se musí náklady nejdůležitějších vstupů zakládat na tržní hodnotě,

— [...]

Rozhodnutí o tom, zda výrobce odpovídá výše uvedeným kritériím [v písmenu c)], se přijme do tří měsíců od zahájení šetření po zvláštní konzultaci poradního výboru a poté, co výrobní odvětví Společenství dostanou možnost zaujmout stanovisko. Rozhodnutí zůstává v platnosti během celého řízení.“

5 Mímoto čl. 6 odst. 1 základního nařízení stanoví:

„Po zahájení řízení započne Komise [...] šetření na úrovni Společenství. Šetření se týká dumpingu i újmy a je prováděno současně. Aby bylo zjištěno reprezentativní,

zvolí se posuzované období, které v případě dumpingu zpravidla odpovídá období nejméně šesti měsíců bezprostředně před zahájením řízení. K informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží.“

- 6 Článek 11 odst. 3 základního nařízení zní:

„Nutnost zachování opatření může Komise rovněž v podložených případech přezkoumat z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu nebo, pokud od uložení konečného opatření uplynula přiměřená doba nejméně jednoho roku, na žádost některého vývozce nebo dovozce nebo výrobců ve Společenství, která obsahuje dostatečné důkazy o tom, že je nutné prozatímní přezkum zahájit.

Prozatímní přezkum se zahájí, jestliže [...] stávající opatření již nedostačují k vyrovnání účinku dumpingu, který působí újmu.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 7 Žalobkyně je čínskou společností, která vyrábí a vyváží, zejména do Evropského společenství, feromolybden.

- 8 Dne 9. listopadu 2000 Komise zveřejnila oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu feromolybdenu pocházejícího z Číny (Úř. věst. C 320, s. 3).
- 9 Šetření zahájené v rámci tohoto řízení se týkalo období od 1. října 1999 do 30. září 2000 (dále jen „období šetření“).
- 10 Na začátku šetření zaslala Komise dotčeným podnikům dotazníky týkající se statutu podniku působícího v tržním hospodářství, stanoveného v čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení. Žalobkyně takový dotazník vyplnila a požádala o přiznání tohoto statutu. Dopisem ze dne 21. března 2001 Komise této žádosti vyhověla.
- 11 Dne 3. srpna 2001 Komise přijala nařízení (ES) č. 1612/2001 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu feromolybdenu pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 214, s. 3, dále jen „prozatímní nařízení“). Bod 24 odůvodnění tohoto nařízení stanoví, že pouze žalobkyně splňovala podmínky pro přiznání statutu podniku působícího v tržním hospodářství.
- 12 Sazba prozatímního cla uloženého článkem 1 prozatímního nařízení činila pro žalobkyni 3,6 %. Pro tři další dotčené podniky činila sazba prozatímního cla 9,8 %, 12,7 % a 17,2 %. Pro všechny ostatní dotčené podniky činila 26,3 %.
- 13 Dne 28. ledna 2002 přijala Rada na návrh Komise nařízení (ES) č. 215/2002 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu feromolybdenu pocházejícího z Čínské

lidové republiky (Úř. věst. L 35, s. 1, dále jen „napadené nařízení“). Body 11 až 17 odůvodnění napadeného nařízení zní:

„11. Bylo zjištěno, že Čínská obchodní komora pro kovy a minerály (CCCMC) uspořádala krátce po vyhlášení prozatímního nařízení schůzi, kde vzniklo seskupení čínských výrobců FeMo [...] Dotyčným výrobcům byly přiděleny zvláštní vývozní kvóty, které byly zjevně stanoveny podle toho, jaká výše prozatímních antidumpingových cel se na ně vztahovala [...] Společnosti, které byl udělen STP a pro kterou platila nejnižší cla (3,6 %) [a sice žalobkyni], byla přidělena vývozní kvóta přesahující její výrobní kapacitu [...] Kromě toho jedním z cílů, které si tato skupina stanovila, bylo vyhýbat se placení antidumpingových cel.

12. Všechny dotčené strany [...] měly příležitost se k těmto závěrům vyjádřit. Odpověděly všechny strany s výjimkou obchodní komory [...]

13. Daná dohoda je [...] jednoznačně neslučitelná s kritériem volného stanovení vývozních cen a vývozních množství, které je třeba splnit, má-li být udělen nebo zachován SSP. Kromě toho tato vývozní omezení přijatá pod záštitou obchodní komory po dohodě s několika státními společnostmi jednoznačně svědčí o značném státním vlivu a o vzniku vážného nebezpečí, že se cla budou obcházet. Takový pakt je dále zjevným a záměrným pokusem vést vývozy jedné společnosti prostřednictvím jiné společnosti, pro kterou platí nižší antidumpingové clo, s cílem vyhnout se placení těchto cel [...]

15. S ohledem na STP udělený [žalobkyni] se připomíná, že tato společnost v dotazníku uvedla, že svá rozhodnutí týkající se mimo jiné cen, celkové výroby

a prodejů učinila na základě tržních signálů, které odrážejí nabídku a poptávku, a tedy bez významných státních zásahů. Je také třeba zdůraznit, že udělení STP se musí v souladu s příslušnými ustanoveními čl. 2 odst. 7 základního nařízení zakládat na jednoznačných důkazech, že se výrobce řídí podmínkami tržního hospodářství. V tomto případě však lze konstatovat, že [žalobkyně] uváděla svou činnost a svá obchodní rozhodnutí do souladu nejen se společnostmi, které nesplňovaly kritéria STP, ale také se státními podniky, které nespolupracovaly na řízení [...] Tato skutečnost je jednoznačně v rozporu s předchozími prohlášeními společnosti a neslučuje se s jedním ze základních kritérií pro udělování STP, podle kterého se mimo jiné rozhodnutí o cenách, celkové výrobě a prodejích dělají na základě tržních signálů.

16. Při posuzování toho, zda by měl být společnosti udělen STP, opírá Komise své závěry převážně o situaci zjištěnou v období šetření (OŠ). Jsou-li v průběhu tohoto období dodržována kritéria stanovená v čl. 2 odst. 7 základního nařízení, pak má Komise důvod se domnívat, že společnost si i v budoucnu uchová dostatečnou míru nezávislosti na státu a bude jednat v souladu s pravidly tržního hospodářství. Avšak v daném případě společnost, která v OŠ jednala zjevně v souladu s pravidly tržního hospodářství, změnila své chování poté, co obdržela smluvní dumpingové rozpětí. Nyní je tedy zřejmé, že tato společnost již nejedná v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení podle zásad tržního hospodářství, ale že podléhá vnějším zásahům a podílí se na cenových a množstevních omezeních vývozu. Kromě toho lze konstatovat, že tato společnost neprovozuje svou činnost bez významných státních zásahů. Zatímco informace týkající se období následujícího po OŠ by se běžně neměly brát v úvahu, za těchto výjimečných okolností je vhodné brát zřetel na tyto nové skutečnosti, v jejichž důsledku se předchozí rozhodnutí jeví jako jednoznačně nesprávná.

17. S ohledem na tyto nové informace se tedy dospělo k závěru, že rozhodnutí o udělení STP této společnosti nemůže nadále platit. Kromě toho již není smluvní

clo v případě této společnosti vhodné. STP udělený [žalobkyni] se proto ruší a tato společnost bude také nadále podléhat celostátnímu rozpětí platnému pro Čínu.“

- 14 Články 1 a 2 napadeného nařízení stanoví:

„Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo z dovozu feromolybdenu [...] pocházejícího z Čínské lidové republiky.

2. Sazba konečného antidumpingového cla, která se vztahuje na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením, pro výrobek popsany v odstavci 1 činí 22,5 %.

[...]

Článek 2

Částky zajištěné pomocí prozatímních antidumpingových cel uložených prozatímním nařízením Komise se s konečnou platností vyberou ve výši celní sazby uložené v článku 1, anebo ve výši prozatímního cla, pokud je toto prozatímní clo nižší. Zajištěné částky, které převyšují konečné sazby antidumpingových cel, se uvolňují.“

Řízení

- 15 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 26. dubna 2002 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 16 Dne 4. července 2002 předložila Rada svou žalobní odpověď.
- 17 Dne 6. srpna 2002 Komise podala návrh na vstoupení do řízení jako vedlejší účastník na podporu Rady.
- 18 Dne 3. září 2002 žalobkyně předložila repliku.
- 19 Usnesením ze dne 7. října 2002 předseda druhého rozšířeného senátu povolil vedlejší účastenství Komise. Komise se však vzdala práva předložit spis vedlejšího účastníka.
- 20 Dne 23. října 2002 Rada předložila dupliku.
- 21 Dopisy ze dne 27. listopadu a 19. prosince 2003 Rada předložila na výzvu Soudu přílohy k žalobní odpovědi. Předseda druhého senátu následně stanovil lhůtu za účelem umožnit žalobkyni doplnit svou repliku v rozsahu, v němž tyto přílohy obsahovaly nové poznatky. Nicméně žalobkyně žádné vyjádření nepředložila.

- 22 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na písemné a ústní otázky položené Soudem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 16. listopadu 2004.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 23 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:
- zrušil článek 1 napadeného nařízení v rozsahu, v němž ukládá antidumpingové clo z dovozu feromolybdeny pocházejícího z její výroby;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 24 Rada podporovaná Komisí navrhuje, aby Soud:
- zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 25 Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává dvou žalobních důvodů. První žalobní důvod je rozdělen na dvě části, jež vycházejí jednak z porušení čl. 2 odst. 7 písm. c)

základního nařízení, a jednak z porušení čl. 6 odst. 1 základního nařízení. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Rada překročila své pravomoci.

Argumenty účastníků řízení

- 26 Úvodem žalobkyně zdůrazňuje, že zpochybňuje skutková zjištění uvedená v napadeném nařízení týkající se statutu podniku působícího v tržním hospodářství. Okolnost, že je neučinila předmětem žalobního důvodu, nelze vykládat jako uznání těchto skutkových zjištění.
- 27 Rada podporovaná Komisí namítá, že skutková zjištění uvedená v napadeném nařízení musí být považována za správná, jelikož žalobkyně jejich zpochybnění nepřisuzuje žádný právní následek.

K prvnímu žalobnímu důvodu

— K první části, vycházející z porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení

- 28 Žalobkyně tvrdí, že Rada tím, že jí odňala statut podniku působícího v tržním hospodářství, jenž jí byl udělen během šetření, porušila čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, neboť poslední věta tohoto ustanovení stanoví bez výjimky, že

rozhodnutí o statutu podniku působícího v tržním hospodářství zůstává v platnosti během celého řízení.

- 29 Žalobkyně tvrdí, že čl. 11 odst. 3 základního nařízení upravuje zjevně vhodný postup pro přezkum předchozích opatření, a to kdykoliv a z podnětu orgánů, který by měl zaručit dodržování procesních pravidel základního nařízení.
- 30 Rada podporovaná Komisí popírá opodstatněnost této části žalobního důvodu.

— K druhé části, vycházející z porušení čl. 6 odst. 1 základního nařízení

- 31 Žalobkyně tvrdí, že Rada tím, že za účelem odnětí jí uděleného statutu podniku působícího v tržním hospodářství a uložení podstatně vyššího antidumpingového cla z dovozu feromolybdenu pocházejícího z její výroby, vycházela ze skutečností, které nastaly po období šetření, porušila čl. 6 odst. 1 základního nařízení.
- 32 Rozsudky Soudu ze dne 11. července 1996, Sinochem Heilongjiang v. Rada (T-161/94, Recueil, s. II-695), a ze dne 20. června 2001, Euroalliages v. Komise (T-188/99, Recueil, s. II-1757), totiž uvádějí, že výraz „zpravidla“ obsažený v čl. 6

odst. 1 základního nařízení se týká pouze případů, ve kterých nejsou antidumpingová cla uložena nebo zachována.

- 33 Žalobkyně dodává, že z těchto rozsudků vyplývá, že Soud přikládá největší význam skutečnosti, že pro to, aby mohla být antidumpingová cla uložena nebo zachována, musí být v rámci šetření shledán relevantní skutkový stav, k čemuž však v projednávaném případě nedošlo.
- 34 Rada podporovaná Komisí popírá opodstatněnost této části žalobního důvodu.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z toho, že Rada překročila své pravomoci

- 35 Žalobkyně tvrdí, že Rada tím, že jí odňala statut podniku působícího v tržním hospodářství, který jí byl udělen během šetření, překročila své pravomoci, neboť základní nařízení nestanoví pro takové odnětí během šetření žádný postup a protože čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení naopak takové odnětí výslovně zakazuje.
- 36 Rada podporovaná Komisí popírá opodstatněnost tohoto žalobního důvodu.

Závěry Soudu

Úvodní poznámky

- 37 Je třeba konstatovat, že první část prvního žalobního důvodu vychází z tvrzení, že Rada tím, že žalobkyni odňala udělený statut, měla porušit čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení a že druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že Rada měla tímto jednáním překročit své pravomoci.
- 38 Pokud by přitom měl být učiněn závěr, že Rada tím, že odňala žalobkyni statut, který jí byl udělen, porušila čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, bylo by rovněž namísto dospět k závěru, že tímto jednáním překročila své pravomoci. Naopak, pokud by bylo nutné se domnívat, že Rada toto ustanovení neporušila, vyplývalo by z toho, že v projednávaném případě ani nepřekročila své pravomoci.
- 39 Vzhledem k tomu, že druhý žalobní důvod, jak připomíná Rada, nikterak nedoplňuje první část žalobního důvodu, je tudíž třeba je zkoumat společně.

K výtkám vzneseným v rámci první části prvního a druhého žalobního důvodu, vycházejícím z porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení a překročení pravomoci

- 40 Nejprve je třeba uvést, že z čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení vyplývá, že metoda určení běžné hodnoty se liší podle toho, zda dotyční výrobci prokáží, či nikoliv, že splňují kritéria uvedená v čl. 2 odst. 7 písm. c) uvedeného nařízení, a tedy

že pro ně převažují podmínky tržního hospodářství. Je-li totiž shledáno, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, je běžná hodnota jeho výrobků určena v souladu s pravidly použitelnými na země s tržní ekonomikou uvedenými v čl. 2 odst. 1 až 6 základního nařízení. Naproti tomu, není-li zjištěno, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, je běžná hodnota určena v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.

- 41 V tomto ohledu je namístě zdůraznit, že metoda určení běžné hodnoty výrobku uvedená v čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení je výjimkou ze specifické metody upravené za tímto účelem v čl. 2 odst. 7 písm. a), přičemž poslední uvedená metoda je v zásadě použitelná v případech dovozů pocházejících ze zemí bez tržního hospodářství (rozsudek Soudu ze dne 28. října 2004, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, T-35/01, Sb. rozh. s. II-3663, bod 50).

- 42 Původní znění čl. 2 odst. 7 základního nařízení bylo změněno nařízením č. 905/98, poté nařízením č. 2238/2000, jelikož se Rada domnívala, že reformy uskutečněné v některých zemích, ke kterým náleží Čína, zásadně změnilly hospodářství těchto zemí a vyústily ve vznik podniků podřízených podmínkám tržního hospodářství. Pátý bod odůvodnění nařízení č. 905/98 tak zdůrazňuje význam přehodnocení antidumpingové praxe s ohledem na tyto země a upřesňuje, že je zapotřebí vypočítat běžnou hodnotu podle předpisů zemí [pravidel platných pro země] s tržním hospodářstvím, pokud lze prokázat, že při zhotovení nebo prodeji dotyčného výrobku převažují pro jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, podmínky tržního hospodářství. Podle šestého bodu odůvodnění téhož nařízení „přezkoušení toho, zda převažují podmínky tržního hospodářství, se bude provádět na základě řádně odůvodněných žádostí podaných jedním nebo více výrobci, na něž

se vztahuje šetření a kteří chtějí využít možnosti, aby se běžná hodnota [dotčeného výrobku] vypočítávala na základě pravidel platných pro země s tržním hospodářstvím“ (výše uvedený rozsudek Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, bod 51).

- 43 Jak připomíná Rada, vzhledem k tomu, že řídí výběr metody použité pro výpočet běžné hodnoty, má řešení otázky, zda dotčený výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, dopad na výpočet dumpingového rozpětí, a tedy na výši konečného antidumpingového cla uloženého Radou. Udělení statutu podniku působícího v tržním hospodářství mimoto zahrnuje rovněž důsledky týkající se způsobu, jakým bude šetření vedeno, protože je-li vedeno na základě čl. 2 odst. 1 až 6 základního nařízení, Komise určí běžnou hodnotu na základě informací sdělených dotčeným vývozcem, a může za tímto účelem ověřit jejich správnost. Není tomu tak naopak v případě, kdy je běžná hodnota určena v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.
- 44 To je důvod, proč čl. 2 odst. 7 písm. c) poslední pododstavec základního nařízení stanoví, že o otázce, zda dotčený výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství musí být rozhodnuto do tří měsíců od zahájení řízení a že přijaté rozhodnutí musí zůstat v platnosti během celého řízení. Toto ustanovení má zejména za cíl zajistit, aby o této otázce nebylo rozhodováno v závislosti na jejím dopadu na výpočet dumpingového rozpětí. Článek 2 odst. 7 písm. c) poslední věta základního nařízení tak brání tomu, aby orgány přehodnocovaly informace, které měly k dispozici již během původního určování statutu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství.
- 45 Vzhledem k tomu tak nemůže čl. 2 odst. 7 písm. c) poslední věta základního nařízení vést k tomu, aby běžná hodnota byla určena podle pravidel použitelných na země s tržním hospodářstvím, pokud se dotčený účastník řízení jeví během šetření

a, popřípadě po uložení prozatímních opatření, jako podnik, který nepůsobí v podmínkách tržního hospodářství ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení.

46 Článek 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení totiž stanoví specifickou metodu určení běžné hodnoty v případě dovozů ze zemí, které nemají tržní hospodářství, právě z důvodu, že informace, na jejichž základě je určena běžná hodnota tak, jak je stanoveno v odstavcích 1 až 6 téhož článku, nejsou pro účely výpočtu běžné hodnoty považovány za hodnověrné důkazy. Stanoví-li přitom čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení pro určité země výjimku ze způsobu určení běžné hodnoty stanoveného v odst. 7 písm. a), musí být tato výjimka předmětem restriktivního výkladu (výše uvedený rozsudek Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, bod 50), a nelze ji tudíž použít, jestliže se v důsledku změn skutkových okolností nebo objevení nových skutečností, které nemohly být Komisi důvodně známy během určování statutu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství v období tří měsíců od zahájení antidumpingového řízení, ukáže, že dotčený výrobce nesplňuje kritéria, která musí splňovat podnik působící v tržním hospodářství.

47 S ohledem na výše uvedené je třeba vykládat čl. 2 odst. 7 písm. c) poslední větu základního nařízení v tom smyslu, že zakazuje orgánům přehodnocovat důkazy, které měly k dispozici během původního určování statutu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství. Toto ustanovení nicméně nebrání tomu, aby udělení statutu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství nebylo zachováno, pokud se v důsledku změny skutkového stavu, na jehož základě byl tento statut udělen, nelze nadále domnívat, že dotčený výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství.

48 V projednávaném případě je namístě uvést, že v napadeném nařízení bylo konstatováno, že krátce po uložení prozatímních antidumpingových cel, se

žalobkyně účastnila na seskupení čínských výrobců feromolybdeny organizovaného pod záštitou Čínské obchodní komory pro kovy a minerály, v rámci něhož byly dotčeným výrobcům přiděleny zvláštní vývozní kvóty, které byly zjevně stanoveny podle toho, jaká výše prozatímních antidumpingových cel se na ně vztahovala.

- 49 V bodě 15 odůvodnění napadeného nařízení Rada uvedla, že ačkoliv žalobkyně prohlásila, „že svá rozhodnutí týkající se mimo jiné cen, celkové výroby a prodejů učinila na základě tržních signálů [...], a tedy bez významných státních zásahů“, „uváděla svou činnost a svá obchodní rozhodnutí do souladu nejen se společnostmi, které nesplňovaly kritéria STP, ale také se státními podniky, které nespolečně pracovaly na řízení“ a „[k]romě toho [byla] tato společnost zjevně ochotná vyvézt výrobky, které ne[byla] z kapacitních důvodů schopna vyrobit, a to za minimální ceny stanovené skupinou.“ Rada se tak domnívala, že „[t]ato skutečnost [byla] jednoznačně v rozporu s předchozími prohlášeními [žalobkyně] a neslučuje se s jedním ze základních kritérií pro udělování STP, podle kterého se mimo jiné rozhodnutí o cenách, celkové výrobě a prodeji dělají na základě tržních signálů.“

- 50 V bodě 16 odůvodnění napadeného nařízení Komise dodala:

„[Žalobkyně], která v OŠ jednala zjevně v souladu s pravidly [uvedenými v čl. 2 odst. 7 základního nařízení], změnila své chování poté, co obdržela smluvní dumpingové rozpětí. Nyní je tedy zřejmé, že tato společnost již nejedná v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení podle zásad tržního hospodářství, ale že podléhá vnějším zásahům a podílí se na cenových a množstevních omezeních vývozu. Kromě toho lze konstatovat, že tato společnost neprovozuje svou činnost bez významných státních zásahů.“

- 51 Z napadeného nařízení tak vyplývá, že skutkový stav, ze kterého Komise vycházela pro účely udělení žalobkyni statutu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství doznal změn v důsledku účasti žalobkyně na seskupení čínských výrobců feromolybdenu po uložení prozatímních antidumpingových cel.
- 52 Pokud žalobkyně zpochybňuje správnost skutkových zjištění uvedených v bodech 11 až 17 odůvodnění napadeného nařízení, na kterých je založeno odnětí statutu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, je třeba nicméně konstatovat, že nepodala žádný důkaz, jenž by mohl zpochybnit jejich věcnou správnost. Je tedy namísto toto zpochybnění odmítnout a vycházet ze skutkových zjištění, která byla uvedena v napadeném nařízení.
- 53 Navíc je třeba uvést, že odnětí statutu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství pouze vyvozuje ze zjištěné změny relevantních okolností důsledky do budoucnosti. Vzhledem k tomu, že odnětí tohoto statutu tak vyvolává pouze účinky *ex nunc*, nepředstavuje žádný zásah do práv, která žalobkyně nabyla (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 24. června 1976, *Elz v. Komise*, 56/76, Recueil, s. 1097, bod 18, a rozsudek Soudu ze dne 30. listopadu 1994, *Dornonville de la Cour v. Komise*, T-498/93, Sb. VS, s. I-A-257 a II-813, bod 48).
- 54 Co se týče argumentu vycházejícího z toho, že odnětí statutu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství mělo být provedeno v rámci postupu uvedeného v čl. 11 odst. 3 základního nařízení, je třeba uvést, jak připomíná Rada, že se toto ustanovení vztahuje na přezkum konečných opatření uložených během antidumpingového řízení. Účelem přezkoumání je tudíž přizpůsobit uložená cla změnám skutečností, které vedly k jejich uložení, jež nastaly po jejich uložení (rozsudek Soudu ze dne 29. června 2000, *Medici Grimm v. Rada*, T-7/99, Recueil, s. II-2671, bod 82), a běžně zahrnuje použití období šetření následujícího po uložení konečných

opatření, která jsou předmětem přezkumu. Naopak cílem přezkumu není přezkum poznatků, které vedly k uložení těchto cel, pokud zůstaly nezměněné, neboť takový přezkum by ve skutečnosti spočíval v opětovném zahájení původního řízení (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek *Medici Grimm v. Rada*, bod 85).

- 55 V projednávaném případě je nesporné, že Komise byla obeznámena s novými poznatky týkajícími se organizace seskupení čínských výrobců feromolybdenu před koncem antidumpingového řízení, jež vedlo k uložení konečných cel. Komise a Rada byly tedy oprávněny, dokonce i povinny, vyvodit důsledky z tohoto nového skutkového stavu již ve stadiu původního šetření, přičemž přezkum uvedený v čl. 11 odst. 3 základního nařízení nepředstavuje v tomto ohledu vhodný rámec. Mimoto je třeba připomenout, že argument žalobkyně, má-li být přijat, by od Rady vyžadoval, aby uložila konečná antidumpingová cla určená na základě běžné hodnoty vypočítané v rozporu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení. Takový důsledek je však nepřijatelný.
- 56 Mimoto v rozsahu, v němž žalobkyně má v úmyslu uplatnit porušení práv obhajoby, je namístě uvést, že z bodu 12 odůvodnění napadeného nařízení a dokumentů, které Rada připojila k žalobní odpovědi každopádně vyplývá, že žalobkyně měla možnost uplatnit své připomínky týkající se důsledků, které Komise zamýšlela vyvodit z nových poznatků, s kterými byla obeznámena. Žalobkyně se tedy nemůže dovolávat porušení takových práv obhajoby, která jsou přiznána obecnými zásadami práva Společenství a vykonávána prostřednictvím článku 20 základního nařízení (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 7. května 1991, *Nakajima v. Rada*, C-69/89, Recueil, s. I-2069, bod 108, a rozsudky Soudu ze dne 18. září 1996, *Climax Paper v. Rada*, T-155/94, Recueil, s. II-873, bod 116, a výše uvedený rozsudek *Shanghai Teraoka Electronic v. Rada*, body 288 až 290).

57 Je tedy namístě dospět k závěru, že Rada neporušila čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení tím, že odňala ve stadiu původního šetření statut podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství udělený žalobkyni, a nepřekročila tudíž pravomoci, které jí byly uděleny základním nařízením.

K druhé části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 6 odst. 1 základního nařízení

58 Žalobkyně tvrdí, že Rada tím, že za účelem odnětí jí uděleného statutu podniku působícího v tržním hospodářství a uložení jednoznačně vyššího antidumpingového cla z dovozu feromolybdenu pocházejícího z její výroby vycházela ze skutečností, které nastaly po období šetření, porušila čl. 6 odst. 1 poslední větu základního nařízení.

59 Soud měl v tomto ohledu možnost poukázat na to, že stanovení období šetření a zákaz zohlednění skutečností, které nastaly po jeho skončení, mají za cíl zajistit, aby výsledky šetření byly reprezentativní a hodnověrné (výše uvedený rozsudek Euroalliages v. Komise, bod 74). Období šetření stanovené v čl. 6 odst. 1 základního nařízení totiž směřuje zejména k zajištění, aby důkazy, na kterých je založeno stanovení dumpingu a újmy, nebyly ovlivněny jednáním dotčených výrobců následujícím po zahájení antidumpingového řízení, a tedy aby konečné clo uložené na konci řízení mohlo účinně nahradit újmu vyplývající z dumpingu.

60 Je rovněž třeba připomenout, že uložení antidumpingových cel není sankcí za předchozí jednání, ale obranným a ochranným opatřením proti nekalé hospodářské

soutěži vyplývající z dumpingových praktik. Je tedy nezbytné vést šetření na základě tak aktuálních informací, jak je jen možné, aby mohla být stanovena antidumpingová cla vhodná k ochraně výrobního odvětví Společenství proti dumpingovým praktikám (rozsudek Soudního dvora ze dne 3. října 2000, *Industrie des poudres sphériques v. Rada*, C-458/98 P, Recueil, s. I-8147, body 91 a 92).

- 61 Z toho vyplývá, že čl. 6 odst. 1 základního nařízení tím, že používá výraz „zpravidla“, umožňuje výjimky ze zákazu zohlednění informací týkajících se období, jež následuje po období šetření. Co se týče okolností ve prospěch podniků dotčených šetřením, bylo rozhodnuto, že nelze ukládat orgánům Společenství, aby zohledňovaly důkazy, které spadají do období následujícího po období šetření, ledaže by tyto důkazy odhalily nové skutečnosti, v jejichž důsledku by zamýšlené uložení antidumpingového cla bylo zjevně nepřiměřené (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky *Sinochem Heilongjiang v. Rada*, bod 88, a *Euroalliales v. Komise*, bod 75). Pokud se naopak důkazy týkající se období následujícího po období šetření jeví, vzhledem ke skutečnosti, že odrážejí stávající jednání dotčených podniku, jako odůvodněné pro uložení nebo zvýšení antidumpingového cla, je nutné na základě výše uvedeného konstatovat, že orgány jsou oprávněny, dokonce i povinny, je zohlednit.
- 62 V projednávaném případě z napadeného nařízení, jak již bylo konstatováno v bodech 48 až 51 výše, vyplývá, že v důsledku účasti žalobkyně na seskupení čínských výrobců feromolybdenu po uložení prozatímních antidumpingových cel, již žalobkyně nadále nesplňovala podmínky, aby mohla být považována za podnik působící v podmínkách tržního hospodářství. Tyto poznatky, které spadají do období následujícího po období šetření, Komise a Rada musely nutně vzít v úvahu, jelikož jejich nezohlednění by vedlo k uložení zjevně nepřiměřených antidumpingových cel, neboť by byly stanoveny na základě běžné hodnoty vypočtené v rozporu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.

- 63 Z toho vyplývá, že Rada správně použila čl. 6 odst. 1 základního nařízení, když zohlednila účast žalobkyně na seskupení čínských výrobců feromolybdenu následně po období šetření, a v důsledku toho jí odňala výhodu vyplývající ze statutu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, aby tak předešla uložení zjevně nepřiměřených konečných opatření.
- 64 Co se týče argumentu vycházejícího, v kontextu části žalobního důvodu, jenž se týká porušení čl. 6 odst. 1 základního nařízení, ze skutečnosti, že nebylo provedeno druhé šetření v rámci prozatímního přezkumu na základě čl. 11 odst. 3 základního nařízení, je namístě poukázat na to, jak již bylo uvedeno v bodech 55 a 56, že jednak bylo možné přihlédnout k novým důkazům týkajícím se organizace seskupení čínských výrobců feromolybdenu před uložení konečných opatření, přičemž prozatímní přezkum netvoří v tomto ohledu vhodný rámec, a jednak, že procesní záruky byly respektovány, jelikož žalobkyně měla možnost uplatnit své připomínky k těmto novým poznatkům. Z dokumentů připojených k žalobní odpovědi rovněž vyplývá, že Komise ověřila informace, které jí byly sděleny, což dokládá faxová zpráva zastoupení Komise v Číně ze dne 5. února 2002. Mimoto je namístě opět připomenout, že ačkoliv žalobkyně před Soudem zpochybňuje správnost skutkových zjištění uvedených v napadeném nařízení, nepodala žádný důkaz, který by mohl zpochybnit jejich věcnou správnost.
- 65 Z výše uvedeného vyplývá, že druhá část prvního žalobního důvodu musí být zamítnuta.
- 66 Vzhledem k tomu, že žádný z žalobních důvodů a argumentů žalobce nemůže obstát, žaloba musí být zamítnuta.

K nákladům řízení

- 67 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Kromě toho podle čl. 87 odst. 4 jednacího řádu členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.
- 68 Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je namístě, aby posledně uvedená nesla vlastní náklady řízení a aby jí byla uložena rovněž náhrada nákladů Rady. Komise ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

Soud (druhý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

- 2) **Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí rovněž náhrada nákladů vynaložených Radou.**
- 3) **Komise ponese vlastní náklady řízení.**

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 14. listopadu 2006.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

J. Pirrung